

[Lannung.]

Uddannelses- og forskningsproblemerne vil det, som jeg før har berørt, være formålstjenligt at løse på fællesnordisk basis.

Lad os heller ikke glemme betydningen af samhandelen med østlandene, og jeg tænker foruden på Sovjet ikke mindst på Polen, et land, hvis geografisk-politiske stilling ikke er uden lighedspunkter med vor egen, og på det nye Kina.

Industriens ønsker om en konvertering af den stærke beskyttelse gennem importbevillinger til en mindre forøgelse af toldbeskyttelsen bør nøje overvejes. Som stillingen er og har været i nogle og tyve år, vil dette, hvis man ikke tager alt for himmelblåt på tingene, i realiteten betyde et stort skridt mod yderligere liberalisering. Det vil, hvad der også er vigtigt, give industrien et mere normalt udgangspunkt i forhold til markedsplanerne, og det vil samtidig være en retfærdighedshandling i forhold til de unge og nytilkommende importører.

Vi havde forleden i forbindelse med Europarådets sidste samling i Strasbourg et fællesmøde mellem Europarådet og de seks; det europæiske økonomiske fællesskabs parlamentariske forsamling. Vi blev her af Hallstein, der er de seks' kommissionsformand, og af Rey, den tidligere belgiske minister og et fremragende medlem af kommissionen, så utvetydigt og så stærkt forsikret om, at de forslag, man ville fremsætte før den 1. marts, ville blive mangesidede, liberale og evolutionære. I det hele understregede man meget stærkt det liberale element, hvad der må give håb i to retninger: for det første at der vil være mulighed for en langsigtet løsning byggende på en mangesidet associeringsaftale om et frihandelsområde el. lign., for det andet at samhandelsmulighederne vil blive tålelige, selv om vi indtil videre ikke skulle få en associeringsaftale. De seks kan jo ikke være sig selv nok. Deres målsætning er bl. a. og ikke mindst en økonomisk ekspansion, og den kræver selvagt en voksende eksport.

Det er beklageligt, at Europarådet ikke har kunnet gøre en større indsats i hele dette spørgsmål. Europaforsamlingen, som jo kun er rådgivende, har fra alle sider gjort sig store anstrengelser, det ses bl. a. af den rekom-

mandation, vi omdelte forleden, men Europarådets store svaghed er jo ministerudvalgets manglende aktivitet. Jeg kunne have ønsket, at den britiske regering og de skiftende skandinaviske regeringer havde draget konsekvensen heraf og for længst havde stillet forslag tilsigtende at tilføre ministerudvalget mere dynamisk kraft, fremfor alt ved at etablere den snævrere mulige forbindelse mellem OEEC og Europarådet. Det havde i særlig grad været i vor interesse i dette historiske tidehverv, hvor det stærke seksmarkeds-fællesskab virkeliggøres og tager form. Et hovedkrav hos de seks er visse fælles institutioner og en vis koordinering af den økonomiske politik. Forhandlingerne må vel nu gå ud på at finde et minimum af fælles institutioner og koordinering af den økonomiske politik, som de seks kan acceptere, og så undersøge, om de andre OEEC-lande kan gå med til dette minimum.

Det var værd at lægge mærke til, at det under Europarådets forhandlinger forleden både fra liberal side, professor Bertil Ohlin, og fra repræsentanten for det engelske Labour Party, Marquard, blev fremhævet, at koordinationspolitikken måtte gå ud på at sikre, som professor Ohlin udtrykte det, relativt fuld beskæftigelse og god brug af de produktive hjulpekilder.

Det blev fremhævet, at Sovjets produktion er gået op med 10 pct. fra 1957 til 1958, samtidig med at Vesteuropas produktion kun er steget med en beskedent procent.

Jeg deler det synspunkt, at vort demokratiske system er på prøve i adskillige henseender, og vi må ikke glemme, at hvis vi ikke kan opretholde nogenlunde lignende økonomisk fremgang, kan vi miste vor indflydelse i verden og se vore muligheder for at opretholde freden forringet. Vi må også derfor insistere på, at vi når til en europæisk økonomisk association, og gøre vort til, at den lægger megen vægt på opretholdelse af økonomisk aktivitet og på at skabe betingelser, der er gunstige for en stigning i produktiviteten. Det er vigtigt, at frihandelsområdet baseres på en ekspanderende politik.

En dansk afgørelse med hensyn til markedsplanerne bør træffes ikke under hensyn til øjeblikkelige vanskeligheder, men på grundlag af en nøgtern vurdering af